

תת"ע 4842/04/13 - מדינת ישראל נגד הנאשמת אהרוני אורית

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

29 אפריל 2014

תת"ע 4842-04-13 מדינת ישראל נ' אהרוני אורית
לפני: כב' השופט עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

הנאשמת אהרוני אורית

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהגה במכונית בשעה 01:10 בלילה בתאריך 9/2/13 ברחוב קרליבך 5 בתל אביב, נהגה היא בהיותה שיכורה בכך שסירבה היא עפ"י הטענה לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת שוטר וכן נהגה היא על פי הטענה בהיותה תחת השפעת משקאות משכרים - כל אלה כעבירות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיפים 64ד(א) ו-64ב' לפקודת התעבורה ובניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפרה הנאשמת בכך שהיתה שיכורה וכפרה בכך שסרבה לתת דגימה. הנאשמת הודתה בכך שנהגה במכונית במקום ובזמן כפי שפורט בכתב האישום.

לנוכח כפירתה של הנאשמת התקיים דיון הוכחות.

במסגרת דיון ההוכחות נשמעה אך עדותה של השוטרת הגב' הילה אסרף (ע.ת.1) וזאת לאחר שהנאשמת ויתרה על חקירת נותן תע"צ תקינות מכשיר הינשוף. (ראה נא את המצוי בהקשר זה בפרוטוקול יום 16.5.13 עמ' 1 שורות 17 עד 20, וכן בהמשך לכך, את המצוי בפרוטוקול יום 1.9.13 עמ' 6 שורות 24 עד 30).

מטעם התביעה הוגשו: הדו"ח וההזמנה לדין שערכה ע.ת.1 (סומן ת/1), דו"ח עיכוב (ת/2) דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/3) פלטים ממכשיר הינשוף (ת/4, ת/5) דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף (ת/6) תעודת בלון (ת/7) פלטי כיול (ת/8, ת/9) תע"צ תקינות ומסמכים נילווים (ת/10).

מטעם ההגנה העידה הנאשמת עצמה, הגב' אורית אהרוני (ע.ה.1), וכן העיד לבקשתה מר אביאור כהן (ע.ה.2) אשר נסע עימה במכונית בליל האירוע.

לבקשתה של הנאשמת ניתנה לה דחיית דיון משמעותית של מועד שמיעת פרשת ההגנה (בהמשכה) וזאת על מנת שתוכל היא להגיש חוות דעת מומחה רפואי מטעמה כמבוקשה, ואולם למרות דחיה משמעותית זו (בת כחצי שנה לנוחיותה של הנאשמת) לא הוגשה מטעם הנאשמת כל חוות דעת מומחה ולא הובא מטעמה לעדות כל מומחה או רופא.

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לעדויות, לראיות ולמצוי בסיכומי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה באשר לכל המיוחס לנאשמת בכתב האישום וכי לא קמה לנאשמת כל הגנה.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת כאמור בפי הנאשמת על כי מבחינת מעשה הנהיגה היא אכן נהגה במכונית במקום ובזמן כפי שפורט בכתב האישום.

משויתרה הנאשמת על חקירת עורך תע"צ התקינות של מכשיר הינשוף, ומשגם בחרה הנאשמת שלא לחקור את השוטרת ע.ת.1 על דבר הבדיקות שערכה למכשיר הינשוף, על דרך הפעלתו על ידה ועל מיומנותה של השוטרת, ובהינתן התרשמותי מעדות השוטרת, מתבקשת המסקנה כי המכשיר היה תקין וגם הופעל בצורה תקינה.

מן המסמכים שערכה השוטרת ע.ת.1 עולה כי היא הסבירה לנאשמת כדין והיטב, ואף יותר מפעם אחת, את המשמעות של סירוב.

זאת ועוד: לא נסתרה גירסת השוטרת ע.ת.1 על כי היא גם הסבירה היטב לנאשמת כיצד יש לנשוף למכשיר הינשוף, והיא (השוטרת) אף טרחה להדגים זאת בליל האירוע בפני הנאשמת הנכבדה.

מהמסמכים המפורטים שערכה השוטרת ע.ת.1 עולה כי תחילה הנאשמת אמרה לשוטרת שהיא איננה רוצה לעשות את הבדיקה.

לאחר שהשוטרת חזרה והסבירה לנאשמת את המשמעות של סירוב, הנאשמת לקחה אמנם את הפיה אך לא נשפה, אלא רק הכניסה את הפיה לפיה.

לאחר שהשוטרת שבה והסבירה שוב בסבלנות רבה לנאשמת את המשמעות של סירוב, טענה בפניה הנאשמת כי היא

איננה שומעת באוזן אחת. או אז חזרה והסבירה לה השוטרת, בנוסף להדגמה, כיצד יש לבצע את הבדיקה, והפעם בקול רם יותר, אך הנאשמת סרבה לשתף פעולה ולמעשה חזרה וגרמה להכשלת הבדיקה.

אגב, הנאשמת לא טענה בבית המשפט בשום שלב כי יש לה בעיית שמיעה או כי בעיית שמיעה מנעה ממנה להבין את מה שהשוטרת שבה ומסבירה ושבה ומדגימה.

במאמר מוסגר, ובכל הכבוד והערכה לנאשמת הנכבדה, אף אציין כי במהלך כל הדיון המשפטי בבית המשפט לא התרשמתי שלנאשמת היה קושי כלשהוא בשמיעה, בהבנה ובתגובה.

ושב אני לענין הסירוב:

ממסמכים נוספים, פרט ל- 1/ת, עולה כי הנאשמת גם חזרה ואמרה: **"אני לא מדברת איתך יותר"** "לא בא לי לדבר איתך".

השוטרת עשתה עלי רושם מהימן, מקצועי ואובייקטיבי בעדותה.

מהראיות עולה כי סבלנות רבה מאד ננקטה כאמור על ידי השוטרת עם הנאשמת בליל האירוע.

מהפלטים 4/ת, 5/ת עולה כי כל נפח הנשיפות של הנאשמת הגיע אך ורק לכדי 0.3 ליטר אוויר (בעוד שהמינימום הדרוש למכשיר הוא 1.5 ליטרים).

לא הובאה כאמור על ידי הנאשמת כל חוות דעת רפואית אשר תלמד שהיא איננה מסוגלת לנשוף יותר מ- 0.3 ליטר של אוויר וכי איננה מסוגלת לנשוף 1.5 ליטר של אוויר (שהוא המינימום הדרוש למכשיר הנישוף).

אגב, מטופס תחקור חשוד (אשר בת/3) עולה כי לכשנשאלה הנאשמת מתי לאחרונה נטלה תרופות, השיבה הנאשמת כי "אף פעם".

זאת ועוד: בצדק ציינה התביעה בסיכומיה כי הטענה בדבר מצב רפואי היא טענה כבושה.

לא ניתן למצוא בכל המסמכים המפורטים שערכה השוטרת ע.ת.1 ולו פעם אחת שהנאשמת מציינת בפניה כי יש לה בעיה רפואית כלשהי לנשוף.

בטופס תחקור החשוד (בסופו) אף נשאלה הנאשמת האם ברצונה להוסיף דבר מה והיא בחרה שלא לענות (ראה נא את ת/3).

ייאמר אם כך שלא עלה כלל בידי הנאשמת לתמוך בטענת ההגנה שלה על כי מצב רפואי מנע ממנה כביכול מלנשוף

למכשיר הינשוף.

במהלך עדותה בבית המשפט ביקשה הנאשמת להגיש תעודות רפואיות (להבדיל מחוות דעת רפואית) ואולם גם לכשניתנה לה הזדמנות בת חצי שנה להביא לעדות את הרופא שחתום על התעודות (כפי שעמדה התביעה על זכותה לחקרו) ואף קיבלה הנאשמת עזרה בזימון בידי מזכירות ביהמ"ש, לא הסתייע לנאשמת לדבריה הדבר וזאת משום שלדבריה הרופא המדובר סירב לבוא לתת עדות (ראה נא בהקשר זה את המצוי בעמ' 8 לפרוטוקול מיום 1.9.13 בקשר עם מסמכים רפואיים, וכן ראה נא עמ' 13 סיפא לפרוטוקול גם כן בהקשר זה).

נותרתי אך רק עם מצב דברים שבו לא מתקיימת כאמור כל הגנה לנאשמת.

מנגד - מתקיימים כל יסודות העבירה.

משנותן אני אמון בפרטי עדותה של השוטרת ע.ת.1 בדבר סירובה של הנאשמת ליתן דגימה - תחילה במלל - ובהמשך בדרך של מעשה הכשלה - ומשאין גם כאמור כל הגנה בדמות חוו"ד רפואית כתימוכין בטענה בדבר מצב רפואי - יש לומר כי הוכח יסוד הסירוב.

הוכחו לפיכך כאמור כל היסודות הנדרשים לעבירה: הוכחה נהיגה, הוכח מתן הסבר כדין אודות משמעותו של סירוב והוכח הסירוב.

תימוכין לשכרות ניתן למצוא בהתנהגותה הרדומה של הנאשמת כפי שנצפתה, בהיותה מתנדנדת בעמידה, בהסתייעותה בהרמת ידיה לצורך הליכה על קו (אגב השוטרת בהגינותה ביקשה מהנאשמת לחלוץ את נעלי הפלטפורמה שנעלה, כדי לבצע את חלק זה שלבדיקת המאפיינים, אך הנאשמת רצתה לבצעה עם הנעליים דווקא).

תימוכין נוספים ניתן למצוא בריח האלכוהול שנדף מפיה של הנאשמת ובעובדה שציינה כי שתתה בירה.

עדותו של ע.ה.2, בכל הכבוד, לא סייעה לנאשמת, זאת הן מן הטעם שהוא העיד על עצמו שהוא עצמו היה שיכור, והן מן הטעם, ושוב בכל הכבוד וההערכה, כי התקשתי להשתחרר מן הרושם שעדותו היתה מגמתית מאד וכללית מאד, וזאת ככל הנראה כדי להחלץ לעזרת ידידתו העומדת לדין.

לא מצאתי כי היה כביכול עניין לשוטרת ע.ת.1 לנקוט בחוסר אובייקטיביות באכיפה כלפי הנאשמת כנהגת.

לאור כל המפורט לעיל, ואף לאחר ששמתי לנגד עיני כי ע.ת.1 הינה עדת תביעה יחידה, הגעתי כאמור לכלל מסקנה שהוכחו כל יסודות העבירות שיוחסו לנאשמת.

לאחר כל זאת, מורשעת לפיכך הנאשמת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשע"ד , 29 אפריל 2014, במעמד הצדדים.